

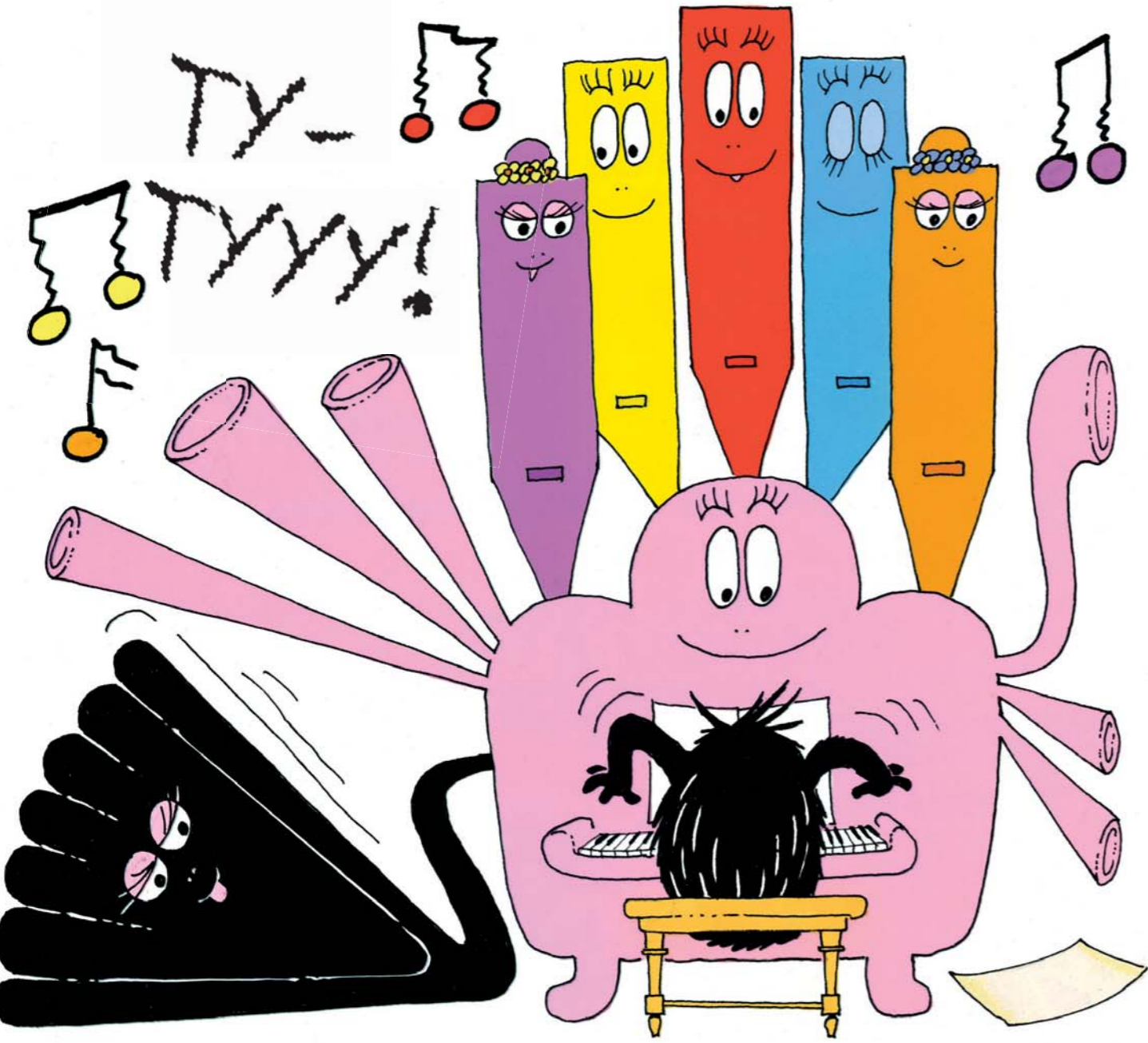
БАРБАРОНИТЕ

Оркестърът

Анет Тизон

Талас Тейлър

Барбалала обичаше
класическа музика,
но не понасяше
Барбялчо да свири
на орган. За да има
мир, Татко Барба
реши да направят
и други инструменти
и намери книга
за това.

Набавиха си дърво и лепило и Татко Барба,
Мама Барба и Барбалала се заеха за работа.

На останалите барбарони това им се стори
скучно. Те предпочетоха да отидат на разходка.

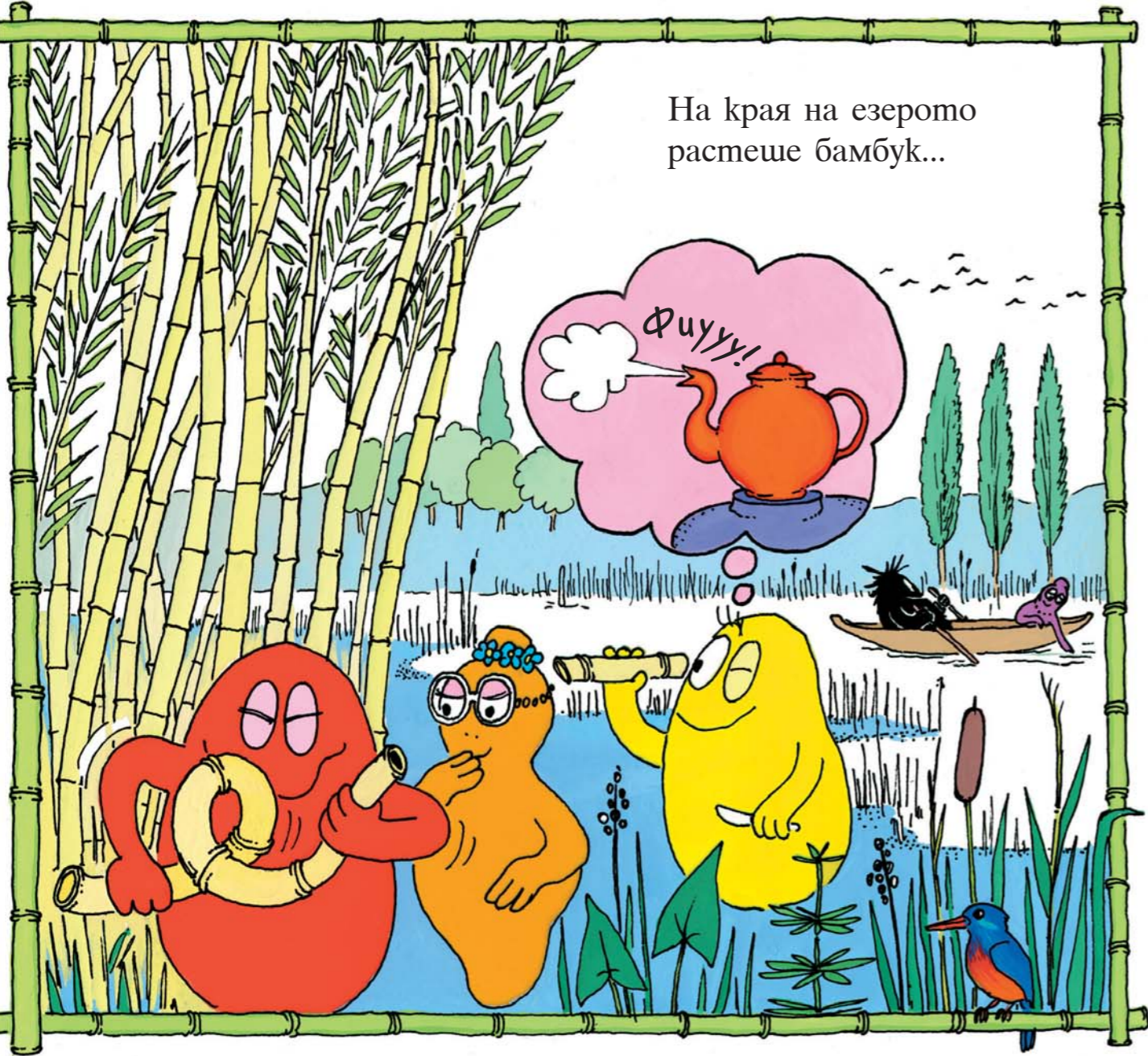
ДАН!

– Природата е истински музикант! – радваше се Барбелячо. – Чуйте звънчетата. Чуйте как барабани кълвачът!

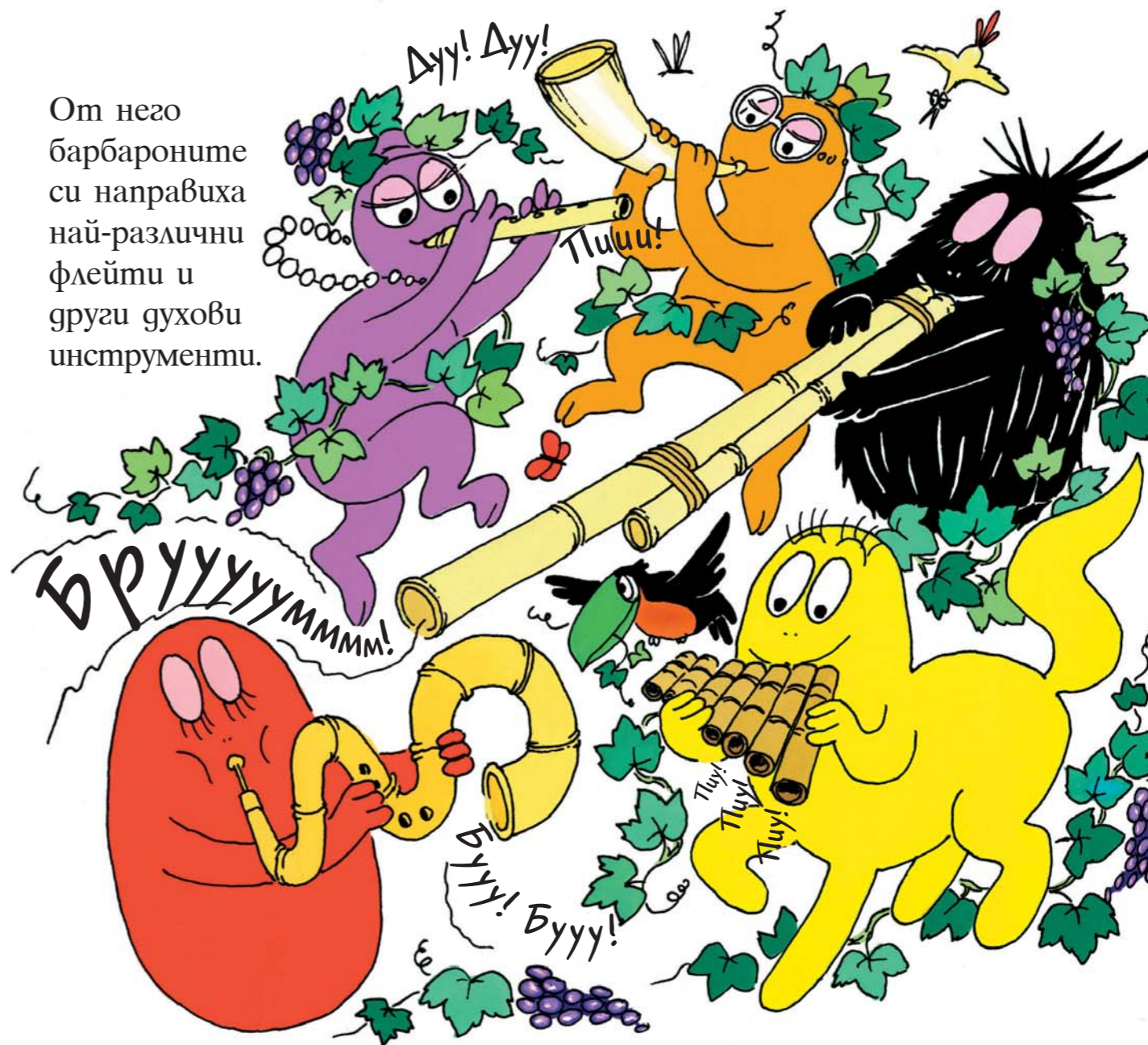
И барбароните се заеха да си направят ударни инструменти.

На края на езерото
растеше бамбук...

От него
барбароните
си направиха
най-различни
флейти и
груги духови
инструменти.

Оказа се, че и спортът е свързан с музиката. Докато разпъваше пружини, Барбадан откри цитрата – струнен инструмент от семейството на арфите.

Мааа! Уааа! Ааааа!

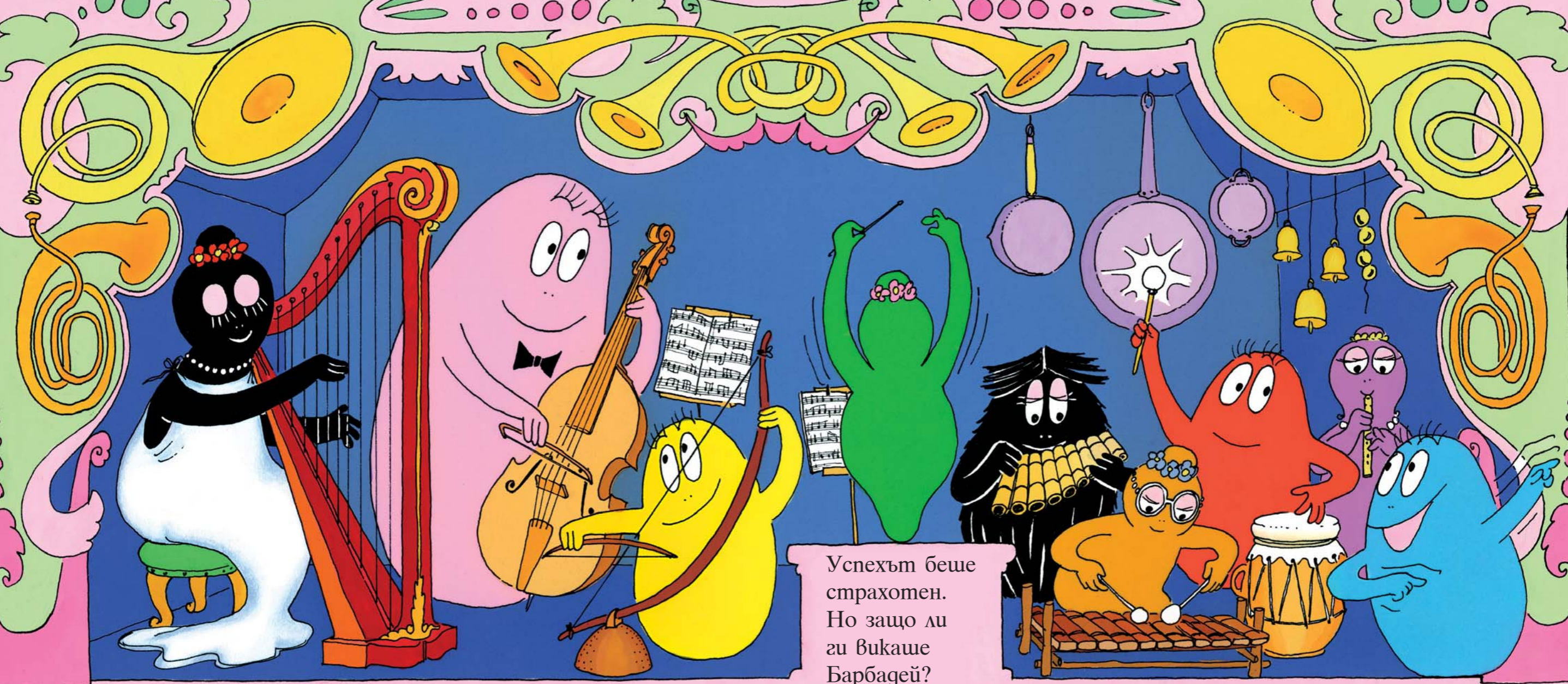
Лъкът предложи неочаквани музикални възможности. Барбарири си представяше, че дърпа лъка по струните на виолончело, а Барбарела пя.

В това време Татко Барба, Мама Барба и Барбалала довършиха инструментите. Всички заедно направиха концерт.

Трак-трак!
Ттиинт! Ссс! Зън! Зън!
Иааа! Бруууммм!
Ааааа!
Бум! Бам! Бум!
Дан! Дан!

Успехът беше
страхотен.
Но защо ли
ги викаше
Барбагей?

Бууу! Бууу! Бууу! Бууу! Бууу! Бууу! Бууу! Бууу!

За ужас на
Барбалала той
беше изобретил
нов орган.

Ииууу! Бруч ммм!

